

Mürekkebi Kurumadan Yazdıklarımın Yanındayım

– ADEM EFİLOĞLU · 08 Nisan 2013

Merhaba sevdiğim;

Gecenin izini mürekkep yaptım kaleme
Seni anlatan cümlelere vekil kıldım
Kırmadı içimin cehenneminde yanmaya

Oradan buradan derken sözleri tükettik
Acımadan kullandık en sivri kelimeleri
Hasretinin çehresine tutunurken bakışlarım
Susuverdiğimi hatırladığımda yazdım
Bu okuduğun karalamaları

İçimin derinlerine düştüm sevdiğim
Karanlık buğz ediyor düşüncelerime
Işığını aramaktan yorgun ayaklarım

Bir Yusuf düşüyor yolumun üzerine
Biri su almaya gelir ümidiyle bekliyorum
Yıldızlar ismarladığım yalnızlığımdan

Karanlığa bir mum yaktım akşamüzeri
Parmaklarımı gezindirdim üzerinde
Gölgeleriyle desenler çizdim duvarlara
Yalnızlığım ve ben oynadık saatlerce
Hatıraların izinde zamanı çiviledik

Uzarlarda sadece zamanı öğütüyoruz
Bekledikçe bir vaha çiçeğe beleniyor
İnatla kedere bulanıyor düşünceler
Kalem yazmaktan imtina ediyor
Hep vuslatınla teselli buluyorum

En çok yeşili sever oldum bu sıralar
Hangi zamanda baksam seni anlatıyor
Baharların koynunda uyuyan dalları

Saçların diye okşarken parmaklarım

Bahar geliyor sevgili
Kuzuların meleyişleri dolu kulaklarım
Kelebeklerin renklerinin gizemi
Toprağın kokusu buram buram
Ve ansızın gelen sağanak yağmurlar
Sen diye bedenime terennüm eden

Vakit geç oldu
Haydi uyu
Kapat ışıkları
Mürekkebi kurumadan yazdıklarımın
Yanıdayım...

Âdem Efiloğlu